

Magazine van Stichting Amsterdamse Zwerfkatten, zomer 2023

Swiebes

Adoptie op afstand

Een kat steunen zonder er eentje in huis te nemen?

Een verhaal zonder eind...

De Westpoort-kittens

Remy

Zwaar gehavend binnengebracht...
Nu niet meer alleen op de wereld!

Inhoud

- 3 Voorwoord
- 3 Uitgelicht
- 4 De Westpoort-kittens
- 6 Coververhaal: Remy is niet alleen op de wereld!
- 8 Willy's tegeltje
- 9 Iris – gedicht
- 10 Handen vol
- 11 Socialiseren kun je leren
- 12 Gezondheid van de kat
- 15 Uit liefde voor katten...
- 16 Hoe Loetje weer lief werd
- 18 Mauwtje - van zwerfkat naar semi-zwerfkat
- 20 Een bezoek aan de SAZ
- 22 Kattenren – geen zorgen meer waar ze zijn
- 24 Snip's succesverhaal
- 26 Hoe is het nu met Scarface?
- 27 Gifvrije zomerschoonmaak
- 29 Hoe houden onze vrijwilligers elkaar op de hoogte?
- 30 Stralende senioren
- 32 Donaties
- 33 Reismanpjes
- 34 Adopteer een SAZ-kat
- 35 Nalatenschap
- 36 Sannepoester
- 37 Sponsor een kat – adoptie op afstand
- 38 Cat-quote
- 38 Ja, ik word donateur

Colofon

Swieber is een uitgave van de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten (SAZ)

ADRES:

Vrije Geer 2, 1066 EG Amsterdam
 t: 020 - 619 03 57
 e: info@saz.amsterdam
 w: www.saz.amsterdam
 Bank: NLO5 INGB 0000006914

BESTUUR:

Secretaris - Wieteke Eggelmeijer
 Penningmeester - Edwin van den Wildenberg
 Algemeen bestuursleden - Sandra Schoenmakers, Simone Molenaar

REDACTIE: Elske Lange i.s.m. Edwin van den Wildenberg

TEKST: Jurjen van de Beek, Sandra Bernard, Judith Dekker, Martin Gravemaker, Sarina van Kessel, Elske Lange, Peggy de Ligt, Marjan Loos, AyMei Oei, Inger Ping, Joke Slangen, Roos Staats, Estera Waas, Marcel Wagenmakers, Evelien Wegman en Edwin van den Wildenberg

FOTOGRAFIE: Michiel van den Berg, Judith Dekker, Elske Lange, Peggy de Ligt, Jans Stroeve, Estera Waas en Evelien Wegman

VORMGEVING: met dank aan Guus Bayards

OPLAGE: 2.500 exemplaren

SOCIA MEDIA:

Facebook - www.facebook.com/StichtingAmsterdamseZwerfkatten

Instagram - www.instagram.com/saz_amsterdam

Twitter - https://twitter.com/SAZ_katten

Heeft u leuke tips voor ons of wilt u adverteren in de volgende Swieber?

Mail ons op swieber@saz.amsterdam

De Swieber uit? Geef deze door aan iemand anders!

Beste lezer,

Voor u ligt het zomernummer van 2023 van de Swieber, het magazine van de SAZ.

Dit blad is samengesteld door een aantal vrijwilligers. Uit hun verhalen valt op te maken dat het vooral hun liefde voor dieren is dat heeft geleid tot het benodigde enthousiasme om de werkzaamheden van de SAZ te kunnen en blijven doen. Vergeet hierbij niet dat ons team van vrijwilligers - buiten kattenvangers en resocialiseerders - ook bestaat uit een groot aantal schoonmakers en administratieve medewerkers. Achter de SAZ gaat een team van ongeveer honderd vrijwilligers schuil en nog steeds hebben we altijd mensen tekort.

Kortom, wilt u volgende keer zelf uw verhaal kwijt in dit blad, meldt u zich dan aan als vrijwilliger en ervaar ook dat enthousiasme en gevoel van voldoening. En ervaar vooral de liefde van onze katten waar alles om draait.

Veel leesplezier met deze Swieber!

Edwin van den Wildenberg

UITGELICHT

Sponsor een kat met een 'adoptie op afstand'

Ringo en Berlio zijn twee van onze katten die uw steun kunnen gebruiken. Lees meer over 'adoptie op afstand' en over Ringo en Berlio op pagina 37.

Wilt u een steentje bijdragen? Kijk ook op onze website: www.saz.amsterdam > Help ons > Sponsor een kat.

Of gebruik voor uw keuze de antwoordkaart op pagina 38 van deze Swieber.

De Westpoort-kittens

tekst en foto's: Estera Waas

Westpoort, of eigenlijk één van de plekken op Westpoort, is een kattenverblijf op zich. Onze eerste melding kwam laat op een avond, via de Dierenambulance Amsterdam. Een moeder met drie kittens liep achter een hek bij een bedrijf.

Omdat we bij zo'n melding nog niet heel veel informatie hebben en zelf graag willen zien hoe de omstandigheden zijn, besloten we die avond meteen met een aantal vrijwilligers een kijkje te gaan nemen. Het bleek te gaan om een verwilderde moeder met verwilderde kittens. Dat was het begin van een verhaal dat al een paar jaar duurt. Een verhaal met inmiddels zesentwintig kittens.

Geen verrassing dus toen er in 2022 weer kittens gespot werden. Een nestje van twee met een tamme moeder en een nestje van vier van dezelfde moeder als Iris, Puck en de rest. De eerste moeder konden we gelukkig vangen, ze was hoogzwanger en beviel twee dagen later van acht kittens, waarvan er eentje het niet overleefde. De rest van dit nestje is veilig bij een pleeggezin opgegroeid en alle kittens zijn inmiddels doorgestroomd naar een huisje.

Ondanks onze dagen- en nachtenlange inzet, is de andere - beruchte - moeder nog steeds niet gevangen. Toen we haar laatste kittens vonden, waren ze namelijk oud genoeg om door haar alleen gelaten te worden. Wat is ze slim die mama, ze loopt nooit ver genoeg de kooi in en blijft nooit lang op één plek! Een verhaal zonder eind en met te veel onnodig zieke kittens, dat ooit begon met twee ongeholfen katten. Maar we blijven ons best doen en hopen dat de term 'Westpoort-kittens' ooit ophoudt te bestaan. 🐾

Dat eerste nest hebben we over een periode van twee weken gevangen in de zomer van 2021. Het waren vier kittens, waarvan er twee nog steeds bij ons in de opvang zitten. Tijdens deze vangklus zagen we ineens een paar meter verderop nog twee kittens, met een andere moeder. Ook deze katten hebben we gevangen, vier verwilderde zwarte kleuters met een schuwe zwart-witte moeder.

Een paar maanden later werden we wéér gebeld, er was weer een kitten gezien bij Westpoort. Het eerste kleintje dat we aantreffen zag er beroerd uit en was veel te tam voor een verwilderde kitten. De rest van het nestje was wat schuwer en alleen de als laatste gevangen kitten was echt wild en verblijft nog steeds bij ons. De andere drie zijn allemaal overleden...

Op de eerste, Smotsie, is autopsie gedaan en van binnen bleek er veel mis. Hun moeder heeft tijdens de dracht waarschijnlijk bij het onderhoud van haar vacht, zware metalen binnengekregen en dat heeft de kittens beschadigd. In de maanden daarna zagen we ook Iris en Puck achteruitgaan. Ook zij hebben het niet gered. Omdat we hun moeder niet hadden kunnen vangen, wisten we dat we nog niet klaar waren.

Remy is niet alleen op de wereld!

door: Elske Lange

Katten komen niet alleen bij ons terecht na een succesvolle vangactie, overleg met een baasje of samenwerking met een andere organisatie. Soms worden katten bij wijze van verrassing ook 'gewoon' afgegeven aan onze balie.

Remy is zo'n zogenaamde verrassingskat; hij werd op een doorsnee dag onder een doek in een doosje aan ons overgedragen, zonder duidelijk verhaal maar met open wonden over zijn hele rug. Hij was zwaar gehavend en er lekte pus uit zijn lijfje. Ook zijn pootjes waren flink beschadigd. Wat was er in hemelsnaam met deze jonge kater gebeurd? Een vraag voor later, want Remy moest zo snel mogelijk door naar de dierenarts. En als een kat er zo slecht aan toe is, houden we rekening met het ergste...

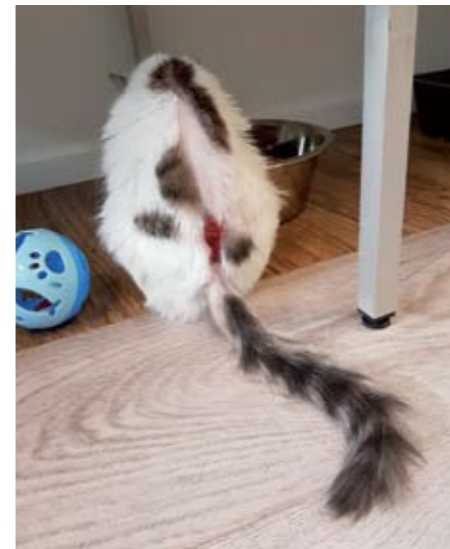
Maar Remy is een vechtertje! De plekken bleken brandwonden en na een scheer- en wassessie, werd Remy van top tot teen ingesmeerd met een speciale zalf. Na de spoedverzorging bij de dierenarts heeft hij lange tijd in onze ziekenboeg doorgebracht. Zijn rug moest twee keer per dag worden ingesmeerd en dat is echt geen pretje, maar Remy onderging het kranig. En de zalf deed zijn werk, want de korsten droogden langzaam uit en zo kreeg zijn huid de tijd om te herstellen.

Remy wilde tijdens zijn verblijf in de ziekenboeg al het liefst met ieder bezoek knuffelen. Over zijn ruggetje aaien was natuurlijk geen optie, maar leg dat een kat maar eens uit. Remy dacht er het zijne van en werd in korte tijd een professionele schuurmachine, geen paar benen was veilig. Hij stelde iedere kopkriebel en staartstreling erg op prijs, maar wilde duidelijk meer.

Groot feest dus toen de kleine boef eindelijk mocht doormoeten naar een regulier kennel. Een plek met gezelligheid, soortgenoten en regelmatige bezoekers: er ging een wereld voor Remy open. Een wereld die voor hem gemaakt lijkt te zijn, want hij gedraagt zich er sinds dag één voorbeeldig: hij is leuk met katten, leuk met mensen en houdt duidelijk van reuring om zich heen. Zelfs Willy, de grootste druktemaker van de SAZ, krijgt hem er niet onder.

Een bewegelijke dondersteen als Remy goed vastleggen op beeld is wel een uitdaging, want hij zit nooit lang op dezelfde plek. Maar al het rennen en spelen eist uiteindelijk ook bij hem zijn tol. En dan lijkt hij er steeds weer opnieuw achter te komen dat een dutje ook zo gek niet is.

Het blijft een raadsel waar Remy precies vandaan komt en hoe hij zo vreselijk gewond is geraakt. Maar we zijn blij dat we hem de medische verzorging hebben kunnen geven die hij nodig had en dat hij nu kan laten zien dat hij een ontzettend lief en vrolijk ventje is. En niet alleen aan ons, want zijn gouden mandje staat al voor hem klaar. Sterker nog, daar ligt hij op dit moment misschien wel in! En dat verdient hij na alle ongemakken. Wij wensen Remy en zijn nieuwe baasjes alle geluk van de wereld, samen! 🐾

Nu kan Remy laten zien dat hij een ontzettend lief en vrolijk ventje is...

Willy's tegeltje

NAMENS
ALLE KATTEN...

door: Marcel Wagenmakers

Namens alle katten bij de SAZ gaf Willy uit kennel D eind vorig jaar een tegeltje, met een mooi dankwoord voor de SAZ en alle medewerkers.

Sinds 1 juli 2022 ben ik, Marcel Wagenmakers, bij de SAZ aan het werk en ik kan u vertellen, het is het beste wat me het afgelopen jaar is overkomen. In het kader van mijn re-integratieproject moest ik vrijwilligerswerk gaan doen nadat ik na vijfendertig jaar ontslagen werd vanwege reorganisatie tijdens de coronaperiode en zo in de WW terecht kwam.

Sinds mijn komst in juli werd ik al snel dikke vrienden met knuffelkater Willy. Hoe toepasselijk zou het zijn als ik Willy als boegbeeld gebruikte voor mijn tegeltje, dat ik liet maken voor Jans en de SAZ in het algemeen? Want als de katten konden praten, hadden ze vast iedereen bedankt voor al die welgemeende lieve zorgen die ze 24/7 krijgen!

Inmiddels is voor mij het einde van twee jaar werkloos zijn in zicht. Mede door mijn geweldige ervaring als vrijwilliger en de liefde die is ontstaan voor de SAZ, heb ik besloten om vier dagen te gaan werken en zo nog een werkdag per week mijn diensten aan te kunnen bieden aan de SAZ.

Namens mezelf en Willy de kater: bedankt Stichting Amsterdamse Zwerfkatten, wat is dit een mooie en unieke plek! 🐾

Als groot kattenliefhebber viel mijn keuze via een oproep op Facebook al snel op de SAZ en ik was meteen onder de indruk van het geweldige werk dat daar door talloze vrijwilligers gedaan werd. Of het nu de kennelverzorgers zijn, de chauffeurs of het kantoorpersoneel - en vergeet natuurlijk de socialiseerders en de krantensnipperaars niet - mijn bewondering werd, sinds ik vrijwilliger ben, alleen maar groter en groter.

Deze geweldige groep enthousiaste mensen, waar ik deel van uit mag maken, staat onder aanvoering van Jans die bijna alles aan de kant schuift om er voor de SAZ te zijn. Wat geweldig dat ze alle vrijwilligers met kerst in het zonnetje zette met een fantastische hoodie als kerstcadeau, om zo te bedanken voor het werk dat ze voor de SAZ doen. Ook mijn dank was groot en daarom vond ik dat ik wat terug moest doen, maar dan namens de katten, want dat zijn toch de vrienden waar het om draait en waar we het allemaal voor doen.

Iris

door: Sandra Bernard

Je was net een jaar,
een baby nog in mijn ogen,
maar voor jou was het klaar,
je was aan het uitdrogen.

Gelukkig was je gevonden,
en bij ons onder gebracht,
Verliefd vanaf de eerste seconde,
dat ik je in de kennel zag.

Samen met je broertje Puck,
één voor allen en allen voor één
niet onder de indruk,
van de andere katten om je heen.

Maar je was ziek,
en je zou niet heel lang leven,
vertelden ze in de kliniek,
waar ze je medicijnen voorschreven.

Vergiftigd door het metaal,
waar je bent gevonden,
de roest van het staal,
aan jouw eerste levensweken verbonden.

En ondanks dat,
ondanks je slechte start,
was jij de grootste schat,
met een gouden hart.

De leukste, de liefste en oh zo mooi
gek op kroelen,
heerlijk kriebelen in je nekplooi,
je even helemaal in zwijm voelen.

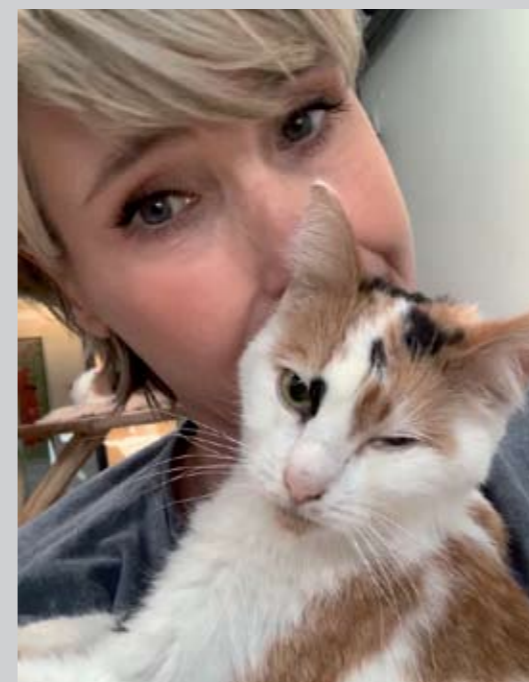
Zodra ik ging zitten,
was het voor jou een teken,
om op m'n schoot te gaan pitten,
yep... je had zo je streken.

Want zelfs als ik m'n evenwicht verloor,
tijdens het schoonmaken,
dacht jij: 'dit telt als zitten hoor'
dus hup op schoot, want dat waren de afspraken.

Mn liefste Iris, m'n grote kleine vriendin,
ondanks je korte leven,
en een onaangenaam begin,
hebben wij jou alle liefde gegeven,
en ben je een jaar lang ontzettend bemind.

'A life need not be long-lived
for it to have been meaningful'

Mis je voor altijd. 🐾

Handen vol...

TROTS OP MAMA

door: Sandra Bernard

En dan ben je zomaar ineens verloskundige, vroedvrouw en kraamverzorgster van een poezenmama en haar vier prachtige baby's. Toen mama bij ons binnenkwam, wisten we dat ze zwanger was. Alleen niet dat ze al zó zwanger was, als in laatste loodjes zwanger. Zo zwanger dat we ineens een pootje van achteren zagen... Dat is even schrikken natuurlijk, maar dan vervolgens meteen actie!

Mama naar een apart plekje gebracht en ik erbij als uhhh..., als steun en toeverlaat. In eerste instantie kon ik niet meer doen dan steeds tegen haar zeggen hoe goed ze het wel niet deed. 'Wat ben ik trots op je, mooie mama. Wat doe je dat goed liefste.' En na de geboorte van het eerste kleintje: 'Wat heb je een prachtige baby liefste mama.' Daarna mocht ik haar ook aaien, over haar buikje, tegen haar koppie. En ik bleef maar tegen haar kletsen. Kitten twee kwam. Kitten drie kwam. En ik deed mijn werk als een professioneel kattengynaecoloog. Of misschien wel meer als een professioneel kattenpsycholoog. In ieder geval iets 'loogs'! Kitten vier liet iets langer op zich wachten en echt, ik ben zo een watje, de tranen liepen inmiddels over mijn wangen. 'Hebben wij dat zo mooi samen gedaan, mama?!'

Oké, ik geef toe, mama heeft het meeste werk gedaan. Maar ik heb daar toch uren staan aanmoedigen, strelen, janken, weer aanmoedigen, aaien, nou ja, jullie snappen het wel. Na al het harde werken kreeg mama een welverdiende smulmaaltijd. Ik bedoel twee welverdiende smulmaaltijden, want mama had honger! En ik mocht op dat moment haar - en eigenlijk ook een beetje mijn - baby's bewonderen.

Ik kan jullie vertellen dat ik die nacht niet in slaap kon komen, het hele gebeuren heeft zoveel indruk op me gemaakt. En ik was zo trots! Mama en de baby's waren kerngezond en werden snel geplaatst bij een liefdevol pleeggezin. En ik, ik heb een ervaring gekregen die me altijd bij zal blijven. Dankjewel dat ik er bij mocht zijn, mooie liefste mama. 🐾

Het castreren en steriliseren van katten staat bij ons hoog in het vaandel. Maar als er dan toch bevallen moet worden, zien wij dat liever bij ons in de opvang gebeuren dan op straat. Dus zie je een zwerfende zwangere poes rondlopen in de buurt? Bel ons!

Socialiseren kun je leren

foto's: Judith Dekker

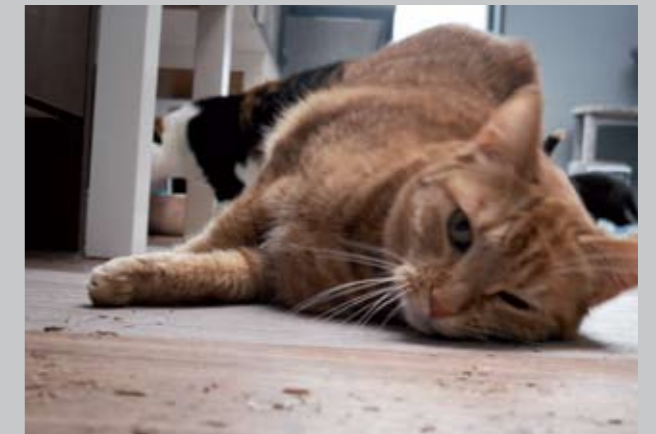
Wij doen ons best om katten een zo fijn en rustig mogelijke opvang te bieden. Naast voer en een veilig dak boven de kattenkoppen, spenderen we ook veel tijd met ze. Socialiseren is één van de belangrijkste taken die wij uitvoeren.

Katten die verwilderd of slecht behandeld zijn of een traumatische gebeurtenis hebben meegemaakt, moeten opnieuw vertrouwen krijgen in mensen. En dat heeft tijd nodig.

Soms helpt het om de katten wat valerian, kattenkruid of matabi-stokjes te geven. Even iets om te ontspannen.

Sommige katten zijn ook bereid om net iets meer toe te laten als hier een smakelijke beloning tegenover staat in de vorm van een lekker hapje. Andere katten zijn al wat meer gewend en zien een speelkwartiertje of een lekker aaitje over hun koppie ook als beloning. Socialiseren is maatwerk en dat is wat elke kat verdient.

Kijk onze verlegen Betty, die de afgelopen tijd meer en meer uit haar schulp is gekropen, eens genieten van een beetje valerian!

Gezondheid van de kat

Katten kunnen, net als mensen, allerlei gezondheidsklachten krijgen. Hieronder volgen een aantal veel voorkomende klachten die belangrijk zijn om in de gaten te houden. Maar let op; deze informatie kan een eventueel bezoek aan de dierenarts niet vervangen.

door: Inger Ping

Teken

Teken bij een kat die ook buiten komt, kun je nooit helemaal vermijden. Maar een buitenkat kun je beter wel regelmatig checken op deze kleine meelifters, want ze kunnen vervelende problemen veroorzaken.

Een teek zuigt namelijk bloed op bij verschillende dieren. Ze zuigen zich vol bloed en laten meestal na een dag of vijf weer los, om naar het volgende dier over te 'hoppen'. En hierdoor kan hij vervelende klachten veroorzaken. Door een tekenbeet kan een kat koorts krijgen, diarree, braken en in het ergste geval de ziekte van Lyme. Als je dus een teek aantreft bij je kat, kun je deze het best zo snel mogelijk verwijderen. Op internet zijn heel veel tips en filmpjes te vinden over hoe je dit het handigst en veiligst kunt doen.

Vlooiën

Vlooiën zijn nare beestjes waar iedere kat helaas wel een keer mee in aanraking komt. Het is daarom belangrijk je kat regelmatig op vlooiën te checken en deze te bestrijden zodra ze de kop op steken. De kattenvlo is zelfs de soort vlo die in Nederland het meest voorkomt!

Vlooiën zijn kleine zwartbruine beestjes die voor veel ellende kunnen zorgen bij je kat. De bekendste klacht is jeuk, maar wist je dat vlooiën ook een opstapje kunnen zijn voor wormen? Ook als de vlo zelf niet gespot wordt en je alleen vlooiënpoep tegenkomt, is het tijd om op actie over te gaan.

Er bestaan allerlei manieren om een vlooienuitbraak te voorkomen én te bestrijden, maar de vlooienkam is toch wel een must in elk kattenhuishouden. Vlooiën zijn dol op warme plekjes, plekken als de lies en oksels hebben daarom wat extra aandacht nodig tijdens het kammen. Daarnaast zijn er onder andere vlooiënbandjes, pipetten en sprays te krijgen, die kunnen helpen bij het voorkomen en bestrijden van een vlooienuitbraak. De werking verschilt per product, dus lees voor gebruik altijd goed de bijsluiter zodat je niet voor verassingen komt te staan.

En vergeet ook de leefomgeving niet, vlooieneitjes kunnen namelijk nog lang in leven blijven in het tapijt of op het favoriete dekentje van je kat! Het huis grondig stofzuigen en kussens, mandjes en dekentjes heet wassen, is zeker aan te raden. Dat kan even wennen zijn voor je harige vriend(en), maar de kattengeur en -haren zijn terug voordat je er erg in hebt.

Castreren en steriliseren

Wij krijgen vaak de vraag waarom het goed is om een kat te castreren of steriliseren. Ongecastreerde katers gaan letterlijk door roeien en ruiten om buiten te komen, met groot risico op botbreuken en ander letsel. Ze vechten meer, gaan eerder 'sproeien' en zijn vatbaarder voor ziektes zoals katten-aids en verschillende kankersoorten. Ongeholpen poezen kunnen op hun beurt eindeloos zwanger worden, ook als ze zelf nog kitten zijn, met alle gevolgen van dien. Baarmoederontsteking is een veelvoorkomend probleem bij niet-gesteriliseerde poezen en is vaak levensbedreigend.

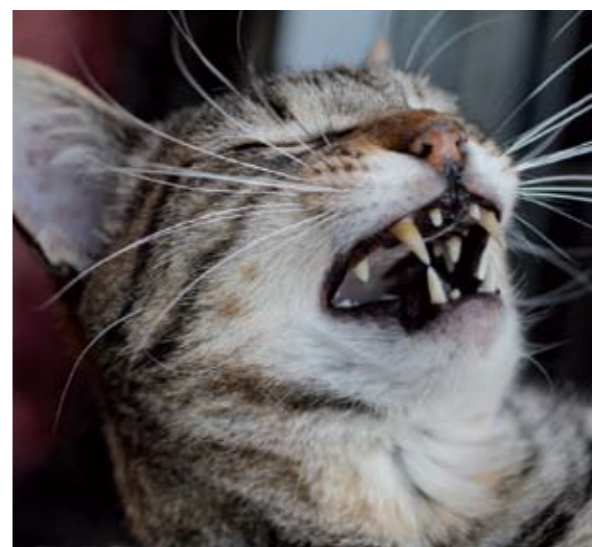
Alle thuisloze katers en poezen die wij opvangen, zullen op termijn via ons gesteriliseerd worden. Zo weten we zeker dat er, wanneer de kat in kwestie onze opvang verlaat, geen vicieuze cirkel van ellende en nog meer nakomelingen ontstaat.

Wij helpen je graag om je kat gezond te houden en een castratie of sterilisatie is hiervoor erg belangrijk. Bij de SAZ is een castratie al mogelijk vanaf 45 euro en een sterilisatie kost 75 euro. Bezoek onze website voor meer informatie!

Gebit

Ook voor katten is gebitsverzorging belangrijk. Net als bij mensen hebben katten ook tandplak op hun tanden en dit kan een hoop ellende veroorzaken. Zoals geïrriteerd tandvlees, ontstekingen en het uitvallen van tanden. Of nog ergere complicaties.

De dierenarts zal bij de jaarlijkse controle daarom altijd ook het gebit van je kat controleren. We benadrukken regelmatig het belang van vaccineren, chippen en steriliseren, maar tandverzorging is dus net zo belangrijk. Ook voor katten bestaan er allerlei middelen voor tandverzorging. Je dierenarts kan hier gericht op adviseren. Ons advies is om alert te zijn op signalen zoals voedsel uit de mond laten vallen, afvallen of slechts met één kant kauwen.

Plaskaters - speciaal voor kater-eigenaren!

Een probleem/aandoening bij de kat die wij regelmatig tegenkomen, is een verstopping van de plasbuis ofwel een 'plaskater'.

Wat is een plaskater?

Een plaskater is een enigszins misleidende benaming voor een kater die **niet** kan plassen. Eigenlijk gaat het om een verstopping van de plasbuis, door bijvoorbeeld kristallen of steentjes. Over het algemeen zien wij dit bij (gecastreerde) katers, de plasbuis van katers is namelijk een stuk nauwer dan die van poezen.

Symptomen:

- Regelmatig op de kattenbak gaan
- Klaaglijk miauwen tijdens het proberen te plassen

- Continue persen/in plashouding en alleen maar druppelen of geen urine produceren
- Een pijnlijke buik
- Als de verstopping al langer aanwezig is, kan de kat ook gaan braken, slomer worden en zelfs komen te overlijden...

Wat te doen?

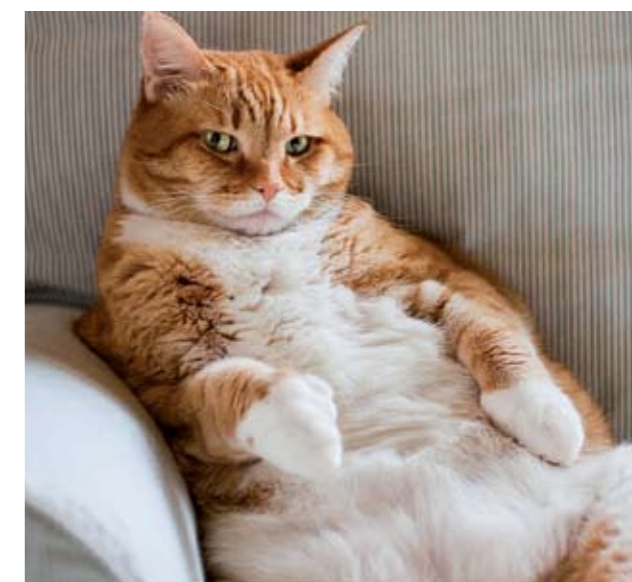
Als je bij een kater één of meerdere van de bovenstaande symptomen ziet, dan is het belangrijk om zo snel mogelijk contact op te nemen met de dierenarts! Indien een verstopping niet op tijd verholpen wordt, kan de kat zijn urine (en afvalstoffen in de urine) namelijk niet kwijt. Dit zorgt voor nierproblemen met, als je te laat bent, overlijden tot gevolg.

Vergeet niet, ook buiten openingstijden kun je altijd met jouw huisdier bij een dierenarts terecht!

Overgewicht

Net als bij mensen kan overgewicht bij katten zeer ongewenste, en soms zelfs gevaarlijke, gevolgen hebben. Gelukkig zijn er allerlei tips en trucs om jouw kat te helpen bij het afvallen.

Er bestaan brokjes die speciaal ontwikkeld zijn voor (te) zware katten. De gedachte hierachter is dat het niet >

wenselijk is om je kat op een 'crash-dieet' te zetten (dus gewoon veel minder voer geven). Dit kan gevaarlijk zijn en de kat loopt het risico dat deze essentiële voedingsstoffen gaat missen. Speciale dieetvoeding is veelal verrijkt met eiwit (dus sneller verzadigd) en lager in vet. Het gevolg hiervan is dat de kat minder calorieën, maar wel de belangrijke stoffen binnen krijgt. Geef ook van deze voeding niet meer dan de aanbevolen hoeveelheid en verdeel dit over de dag. Zo krijgt de kat gedurende de dag kleine hoeveelheden binnen. Zorg ook dat de kat voldoende drinkt, zodat de spijsvertering goed blijft werken.

Bewegen is ook voor katten belangrijk, dus zorg voor voldoende uitdaging in huis (bijvoorbeeld een klimpaal of klautermuur) en speeltjes die de kat leuk vindt. Een speelhengel om achteraan te rennen kan voor sommige katten echt een uitkomst zijn!

Er bestaan ook allerlei speciale voerspeeltjes en -bakjes, waarbij je kat echt moeite moet doen om aan zijn brokjes te komen. Dit is een leuke afwisseling met het standaard voerbakje en de kat is meteen lekker in beweging.

Sommige katten eten uit verveling (echt!). Indien je dit vermoedt, zijn de meerdere kleine porties per dag, het gebruik van voerspelletjes en spelen met je kat echt een goed idee.

Tot slot willen we benadrukken dat het ook voor katten echt gevaarlijk kan zijn om in korte tijd te veel af te vallen, dit kan leiden tot ernstige lever problemen. Overleg altijd met de dierenarts welke aanpak het best past bij jouw kat. Rustig aan, maar in beweging!
Nogmaals, bij twijfel raadpleeg altijd de dierenarts. 🐾

 Amico
Brandbeveiliging

Verkoop en service aan:

Brandblussers, brandbluswagens,
brandslanghaspels, blusdekens,
noodverlichting, veiligheidssignalering

Zuiderakerweg 60 • 1069 MJ Amsterdam • T: 020 - 334 30 15
M: 06 - 504 79 100 • E: info@amico-brandbeveiliging.nl
www.amico-brandbeveiliging.nl

RUCO
Speciaalzaak
in diervoeding

Bellamyplein 16, 1053 AS Amsterdam
T: 020 - 616 73 63
www.rucodierenvoeding.nl

VRIJWILLIGER MARTIN GRAVEMAKER VERTELT

Uit liefde voor katten...

Hoe ik als vrijwilliger bij de SAZ terecht ben gekomen?
We leerden de SAZ kennen toen we een wandeling door de buurt maakten en al die leuke katten achter de ramen zagen zitten. We zijn naar binnengegaan en kregen alles te horen over de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten.

Zelf hadden we geen kat, maar zijn grote kattenliefhebbers en voelden ons aangetrokken tot de vele katten die in onze tuin kwamen. Enkele jaren geleden kwam er op een avond een vreemde kat samen met mijn dochter uit de tuin naar binnen. Hij gaf haar kopjes en het duurde maar heel even voor hij bij mijn vrouw op schoot lag te slapen.

We vonden het erg leuk dat zo'n diertje totaal niet bang was voor vreemde mensen, maar vroegen ons wel af van wie die kat zou zijn. Al snel kwamen we erachter dat hij ook bij de burens bekend was en ook graag daar met regelmaat zijn kostje kwam halen.

We waren inmiddels verliefd op het beestje en omdat hij vrijwel dagelijks in onze tuin sliep hebben we hem binnengelaten. Na enige tijd vonden we de eigenaar, die ons verzocht de kat gewoon buiten te laten zitten en niet meer in huis te nemen. 'Hij' bleek een 'zij' te zijn - een veertienjarige poes met de naam Vita. Ze was super sociaal en hield veel van eten. We lieten haar niet meer binnen, maar ze bleef desondanks in onze tuin hangen. We voelden ons daardoor opgelaten en verschillende keren brachten we haar dan maar naar haar huis.

Tot de eigenaar ons vroeg of wij haar eventueel zouden willen overnemen. Geen alledaags verzoek waar we even goed over moesten nadenken. Vermoed werd dat de bejaarde poes het huis ontvluchtte vanwege drukke kinderen. Uiteindelijk besloten we om Vita te adopteren en haar een mooie oude dag te bieden.

Helaas zat het tegen... Vita bleek al snel niet meer goed te kunnen lopen. Het was triest te zien hoe moeizaam ze zich voortbewoog en het was duidelijk dat ze pijn had. Er volgde een traject van dierenartsen en dure behandelingen, maar zonder succes. Vita leed aan ernstige artrose en haar heupgewricht was inmiddels al opgegeven. Ze kon al snel helemaal niet meer lopen en zelfs voor haar behoefte moesten we haar op een geschikte plek in de tuin zetten. Uiteindelijk restte er maar één juiste beslissing die we samen met haar vorige eigenaar hebben gemaakt. We heb-

ben Vita laten inslapen. We waren er behoorlijk verdrietig over en hebben even rustig nagedacht over hoe we nu wel of niet een andere kat zouden willen. Uiteindelijk hebben we ons in augustus 2020 als vrijwilligers aangemeld bij de SAZ.

Iedere woensdagmiddag gingen we naar de SAZ om daar katten te resocialiseren. Daar hebben we ontzettend veel katten leren kennen die we zagen komen en gaan. Totdat Sylvia daar verliefd werd op kat Eddie met een kleine handicap - hij had een veel voorkomend probleem met zijn oogleden. Dit nam echter niet weg dat Eddie ook erg geliefd was bij zijn soortgenoten en in het bijzonder bij de dames. Ook wij waren echt stapelgek op hem en besloten hem te adopteren en in huis te nemen. Eddie is ontzettend lief en al behoorlijk aan ons gehecht. Hij heeft nu een afgeschermd tuin waar hij vrij kan vertoeven. Eten en verwennerij zoveel hij wil... en hij gaat 's avonds gelijk met ons naar bed.

'Eten en verwennerij zoveel hij wil...'

Sinds oktober 2022 zit ik bij de SAZ iedere donderdag op de ambulance en vind het hartstikke leuk om met de diertjes in touw te zijn: ophalen, wegbrengen naar de dierenarts, voer halen, eten brengen... Het brengt heel veel voldoening om dit voor de SAZ te doen, want je doet het uiteindelijk uit liefde voor de diertjes. 🐾

Hoe Loetje weer lief werd

door: Roos Staats

Onze allerliefste Loetje. Wat zijn we blij met haar! Overal waar wij gaan, gaat zij. Ga ik naar boven, dan volgt ze. Gaan we naar bed, dan komt ze aan het voeteneind liggen. Ga ik m'n tanden poetsen of douchen, dan zit ze in de wasbak toe te kijken. Doen we een dutje op de bank, dan kruipt ze tegen ons hoofd aan.

We wonen met z'n drietjes (mijn vriend Rolf en ik, en Loetje) in ons appartement in Amsterdam op driehoog en knuffelen wat af. Ze is de liefste kat die ik ooit heb gehad, en ik heb mijn hele leven lang katten om me heen gehad. Ik zou er mijn hand voor in het vuur durven steken dat ze nooit iemand iets kwaads zou doen. Tot zo'n anderhalf jaar geleden toen alles anders werd.

Op 18 december 2021 flipte Loetje volledig. Ze was boos, héél boos. Ze begon te janken tegen ons, zoals de meest agressieve katten 's nachts buiten tegen elkaar te keer gaan. Dikke staart, hoge rug, gitzwarte ogen, grommen, blazen. Ze liet zelfs keutels midden in de woonkamer. Het was een mengeling van woede en paniek. We wisten niet wat ons overkwam en schrokken ons kapot! Wat het precies was dat haar ontvlamde? We hadden geen idee. Nog wekenlang... wat zeg ik, maandenlang hebben we ons dat afgevraagd, maar daar zullen we nooit precies antwoord op krijgen. Feit was dat we ons geen raad wisten. En het gekke was ook dat ze los van die woedeaanvallen enorm de bevestiging zocht dat het oké was. Dus dan kwam ze dichtbij, zocht ze toenadering. Ontzettend aandoenlijk, maar ook een beetje eng. De schrik zat er bij ons in en dat voelde zij ook. Dat werkte averechts. Het was een tik-

kende tijdbom, wachtend tot ze weer zou ontploffen. En als ze in zo'n bui zat, viel ze ons niet per se aan, maar trok zich ook zeker niet terug. Ze ging prominent in de woonkamer zitten. Als we langs haar moesten, haalde ze uit. We hebben het drie dagen aangekeken, maar dit kon zo niet langer. In paniek belde mijn vriend de dierenambulance en zo kwamen we bij Jans van de SAZ uit. We mochten haar daarnaar toe brengen.

Met pijn in mijn hart en met dikke tranen over mijn wangen bracht ik haar naar de SAZ. Eerst voor een korte tijd, om kerst en oud en nieuw door te komen. Daarna ging ze naar mijn ouders. Ze heeft het een maandje bij mijn ouders volgehouden, en hoewel ik zoveel mogelijk op bezoek ging en dat op zich best goed leek te gaan, kreeg ik van mijn ouders uiteindelijk toch een telefoontje dat ze het boze gedrag daar ook vertoonde en dat mijn ouders zich niet meer veilig voelden in hun eigen huis.

Dus ging Loetje opnieuw terug naar de SAZ. Ondanks dat het een rotsituatie was, waren we meteen al enorm dankbaar dat ze daar heen kon. Ik ging zo veel als ik kon op bezoek. Want hoe boos ze ook was, ik voelde zó enorm veel liefde voor dit beestje. Als anderen het hadden over dat we afstand van haar moesten nemen, of dat we haar misschien zelfs in moesten laten slapen, dan kreeg ik kortsluiting in mijn hoofd. Ik wilde er niets van weten! Ik zette mijn angst en verdriet opzij, en probeerde er voor haar te zijn. Gelukkig herkende ze me wel altijd en reageerde ze heel goed op me. Ze kwam in een ruimte waar vrij rustige katten zaten. Ze zocht hen niet op en liet ze

Loetje bij de SAZ...

niet bij haar in de buurt komen, maar tolereerde de groep wel. Op momenten dat ik langs kwam, ging ze verknopen. Dan durfde ze bijvoorbeeld haar hok uit te komen. Ze babbelde dan ook met me. Gelukkig hoorde ik van de socializers bij de SAZ dat ze tegen hen ook heel lief was en zich liet knuffelen en aaien. Dat agressieve gedrag heeft ze daar niet vertoond. Mijn vriend had wat meer moeite om contact met Loetje te maken. Bij hem zat de schrik en pijn om wat er gebeurd was nog wat dieper, dus toen hij de eerste keren kwam, was ze eigenlijk meteen nog boos. Hij heeft haar daarom een paar maanden met rust gelaten, totdat ook hij er zelf klaar voor was. Uiteindelijk ging dat ook goed als hij op bezoek kwam.

Loetje is in totaal vijf en een halve maand uit huis geweest. Wat was het leeg en eenzaam thuis zonder haar om je te begroeten bij thuiskomst. Het klopte gewoon niet zonder haar. Ik leefde toe naar het moment dat we het thuis weer gingen proberen.

Thuis ging het aanvankelijk goed, maar toen flipte ze toch weer. Deze keer hebben we haar echter naar de gang geleid, zodat ze daar kon afkoelen. Na een half uurtje leek ze gekalmeerd te zijn. En wij probeerden er zo min mogelijk aandacht aan te schenken. Zo ging dat nog een paar keer. Wij kregen er steeds meer vertrouwen in dat hoe nonchalanter wij er mee omgingen, hoe sneller het bij haar over zou waaien. Wij namen de houding aan van: 'je kan hoog of laag springen, maar ons heb je er niet mee'. We zagen het ook steeds beter aankomen. Dan stuurden we haar op voorhand al even op 'verkenningstocht' naar de trappengang, zodat ze uit die bui kon komen en er geen confrontatie met ons zou komen.

Stapje voor stapje is het vertrouwen weer volledig terug gekomen. Zowel aan haar kant als aan onze kant. Ze is volledig de oude, lieve, schattige Loetje. En ja, als er anderen in huis zijn dan flipt ze nog wel eens, maar wij zijn er niet meer bang voor. Dan gaat ze gewoon even de gang op. En ja, als wij op vakantie zijn en er komen anderen bij ons in huis, dan escaleert het nog volledig (ze heeft mijn broertje en zusje afgelopen jaar beiden het huis uit gejaagd...), dus we weten nu dat dit geen optie meer is. Ze is nogal eenkennig, maar daar valt mee te leven. En met z'n drietjes hebben we er een draai aan kunnen geven. En wat knuffelen en spelen we veel, en wat zijn we gelukkig met haar! We zijn zó enorm blij dat ze weer bij ons is!

Zonder de SAZ was het ons nooit gelukt om de band met haar opnieuw op te bouwen. We hadden die letterlijke afstand nodig om de schrik te laten zakken. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe enorm dankbaar we Jans en alle medewerkers en vrijwilligers zijn. Zij hebben zich elke dag ingezet om Loetje daar op haar gemak te laten voelen, en ze hebben zo met ons meegeleefd. Wat mogen we van geluk spreken dat er een plek als de SAZ is! Onze dank is eindeloos groot! 🐾

VAN ZWERFKAT NAAR
SEMI-ZWERFKAT

door: Jurjen van de Beek

Mauwtje

Dertien jaar geleden kochten wij ons eerste huis in de Lutmastraat in Amsterdam. We wilden graag een benedenwoning met tuin. Destijds nog betaalbaar. Tijdens de renovatie zagen we al pootjes in het stof dat overal was neergedaald. In eerste instantie dachten we aan een rat. Maar al snel bleek er een klein verwilderd mager rood katertje zijn weg naar binnen te hebben gevonden. Vanwege mijn liefde voor katten ben ik water en brokjes gaan neerzetten. Met als natuurlijk gevolg dat het katertje vaker terugkwam. We konden hem niet aaien want hij was heel schuw en schoot weg zodra we in de buurt kwamen. Eten was zijn belangrijkste aandachtspunt.

Toen de renovatie klaar was, bleef het katertje terugkomen. Hij verbleef op de veranda en onder het huis waar een kruipruimte is. We hebben daar toen een mandje neergezet

met dekentjes. Aan de rode haren konden we zien dat hij er sliep. Hij vocht vaak met andere katten die ook de weg onder het huis hadden gevonden. Ook buiten was hij heer en meester. Hij sterkte aan en dat wilde hij tonen.

Tot er briefjes werden opgehangen in de buurt: 'Van wie is deze rode kater?' Mauwtje, zoals we hem gingen noemen, ging bij andere huizen naar binnen om zijn domein uit te breiden. Hij is uiteindelijk gevangen door de AZC en gecastreerd, gemerkt en teruggebracht naar ons huis. Hij vocht daarna minder en werd iets aanhankelijker. Alleen ik, van de vier gezinsleden, kon hem alleen bij zijn voederbakje aaien en dat, heel voorzichtig.

We hebben zo tien jaar doorgebracht met hem. In vakanties vroeg ik dan of burens of mensen die in ons huis kwamen via Airbnb, de kat te eten wilden geven. Hij kwam niet binnen. Dat werkte altijd heel goed.

Na tien jaar werd ons huis te klein. Het was verhuizen of nog een keer verbouwen. Na de verbouwing kon Mauwtje niet meer onder het huis. De boel was dichtgemaakt door de uitbouw. Ik heb een hondenhok gekocht, geïsoleerd en in de tuin geplaatst met het idee dat hij daar zou gaan slapen. Hier had meneer geen zin in.

Mauwtje heeft toen zijn eerste stappen in het huis gezet. Tijdens de verbouwing was hij reeds vaak binnen als de deuren open stonden en de aannemer aan het werk was. Er stond altijd eten binnen voor hem klaar. Alsof hij voelde dat dit de nieuwe situatie zou worden. We konden hem vaker aaien. Mauwtje gebruikt geen kattenbak. Hij doet zijn behoefte buiten. We hebben alles geprobeerd. Helaas hebben we geen mogelijkheid een kattenluik te maken, als hij er al doorheen zou gaan. Mauwtje maakt ons nu keurig wakker 's nachts als hij naar buiten moet. Gelukkig is het bijna voorjaar en kan de deur weer op een kiertje zodat we kunnen doorslapen!

Maar de vakanties werden een probleem. Wat te doen met Mauwtje als hij 's nachts naar buiten wil en er gasten in huis zijn? Wij wilden goede zorg voor Mauwtje regelen, maar waar?

Na een zoektocht op internet kwam ik uit bij de SAZ. Mauwtje had die eerste keer dat wij weggingen ook eetproblemen. Na te hebben geïnformeerd, kon Mauwtje bij de SAZ verblijven. Hij is opgehaald - met wat moeite gevangen - en meteen aan zijn gebit geholpen, want er waren

zeven tanden niet meer goed. Na terugkomst ging het weer goed met Mauwtje. De afgelopen twee jaar hebben we het zo gedaan. Het vangen werd veel makkelijker en gaat nu soepel. Tot vrijdag 13 januari 2023 want toen is Mauwtje niet teruggekomen na zijn nachtelijk uitje in de binnentuinen, waar hij al dertien jaar woont.

Zorgen nemen toe, geen Mauwtje, de kinderen verdrietig, is hij overleden op een stil plekje? Is hij door een boze buurman gevangen? Zullen we het ooit weten?

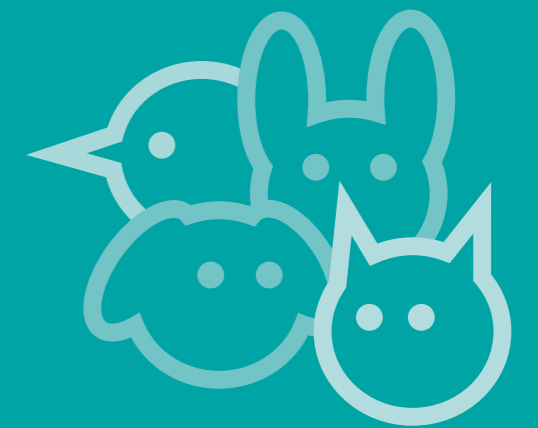
Na twee weken worden we op een zondagnamiddag gebeld door de SAZ. 'We hebben een rode kater gevonden in Betondorp (!) en uit de chip blijkt dat het Mauwtje is..!' Een lieve mevrouw met katten had hem gezien en eten gegeven. Hij was zwaar vermagerd en vies. Mauwtje heeft twee weken buiten overleefd en is vanuit de Pijp naar Betondorp gelopen of daar gedumpt, we weten het niet. Zijn zwerfkateninstinct heeft ervoor gezorgd dat hij dit avontuur heeft overleefd. En dankzij de chip ingebracht door de SAZ konden ze ons informeren. Dolblij hebben we hem opgehaald. Het duurde weer even voordat hij de oude was maar ik kan u verzekeren, ja hij is weer de oude Mauwtje, een zwerfkate met negen levens.

Veel dank gaat uit naar de SAZ dat wij op deze manier Mauwtje kunnen houden en op vakantie kunnen. Mauwtje is in goede handen als wij er niet zijn. We brengen hem nu zelf naar de SAZ en halen hem weer op. Van zwerfkate naar semi-zwerfkate. 🐾

Dierenkliniek Osdorp

Wij maken dieren beter...

Pieter Calandlaan 104 • 1068 NP Amsterdam • T: (020) 619 16 13
E: info@dierenkliniekosdorp.nl • www.dierenkliniekosdorp.nl

ma t/m vrij van 8.00 tot 18.00 uur (op afspraak)
za van 10.00 tot 12.00 uur (op afspraak)

Een bezoek aan de SAZ

Een tijdje terug vroeg mijn zus Sandrijn, vrijwilliger bij de SAZ, om een keertje langs te komen bij de SAZ. Ze wilde graag laten zien waar ze werkt en wat een goed werk ze doen.

Ik ben net als mijn zus een echt kattenvrouwkje, dol op katten, dus ik ging graag een kijkje nemen. Op een maandagavond om zeven uur kwam ik aan bij de SAZ. Mijn zus was net klaar met haar werk, dus ze had alle tijd om mij rond te leiden. Eerst een kopje koffie aan de grote tafel in de 'aula'. Uitzicht op de verschillende kattenkamers. De ruimte deed mij ontzettend denken aan mijn basisschool van vroeger. Een aula met daaraan grenzend alle klaslokalen. In mijn gedachte leek het dus alsof al die katten hier op school zitten.

Zo veel katten zie ik niet vaak zo bij elkaar. Heerlijk om zo veel schattige koppies te zien! Al zou het natuurlijk veel fijner zijn als al die katten een fijn thuis zouden hebben. Etenstijd voor de katten... daarom zaten veel katten voor het raam van de klaslokalen met smart te wachten op de collega die de lokalen afgang om eten te geven. Nadat alle

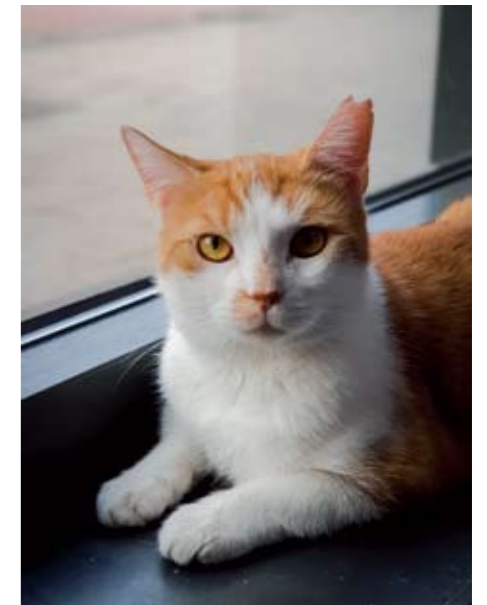
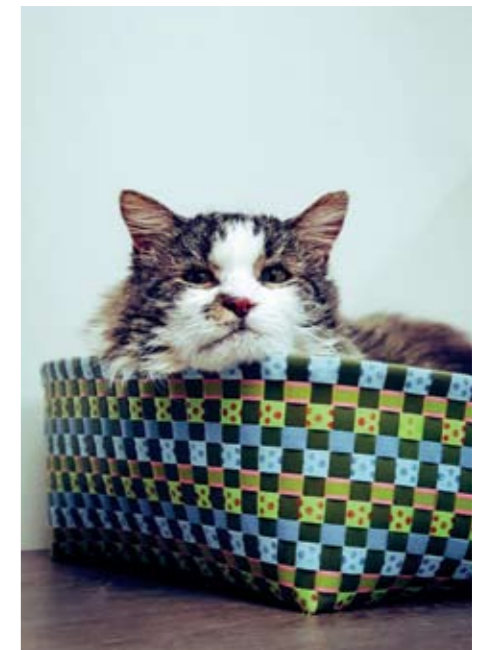
katten eten hadden gekregen, gingen mijn zus en ik het eerste klaslokaal binnen. Even wat aandacht geven aan al die schatjes. De ene kat wil even lekker knuffelen en de andere kat houdt graag een beetje afstand. We zijn alle vijf of zes (weet ik niet meer precies) klaslokalen afgegaan.

Ik heb thuis een lieve poes Lizzy. En als ik op straat een kat tegenkom, dan is dat gewoon altijd een klein geluksmomentje. Dan moet ik even stoppen. Als de kat het toelaat, geef ik graag een kattenknuffel én maak ik graag een foto. Ik deel al mijn kattenfoto's op mijn instagrapagina: [@cats.seen.by.lien](https://www.instagram.com/cats.seen.by.lien)

Uiteraard heb ik ook foto's gemaakt bij de SAZ. De tijd vloog om. Vlak voor tien zwaaiden mijn zus en ik de katten gedag. 🐾

tekst en foto's: Evelien Wegman

GEEN ZORGEN MEER WAAR ZE ZIJN...

Kattenren

door: **Peggy de Ligt**,
vrijwilliger bij de SAZ
en groot kattenliefhebber

Hi kattenliefhebbers,
Het leek mij leuk om in deze editie van de Swieber mijn mooie kattenren, die ik sinds eind oktober 2022 heb, met jullie te delen.

Sinds april 2021 ben ik vrijwilliger bij de SAZ. Ik woon in Amsterdam en heb vier prachtige en lieve katten.

Ik heb altijd katten gehad die naar buiten mochten (dus verder dan de tuin). Ik had alleen altijd zorgen of het wel goed met ze ging, of ze niet in de sloot zouden vallen en of niemand ze kwaad zou doen. Of erger... dat ze vergiftigd zouden worden... Altijd zorgen dus.

In december 2020 kreeg ik er een poes bij, Pip. Ik heb Pip ontmoet bij de SAZ toen ik voer kwam doneren. Wij waren op slag verliefd. Pip heeft een slechte start gehad, heeft drie knikken in haar staart, heeft drie navelbreuken gehad en heeft een chromosoom minder (denken we). Reden genoeg om haar niet buiten te laten. Maar ja, zomers, als wij dan lekker in de tuin zaten, zat Pip alleen achter het raam ontzettend zielig te kijken...

In mei 2021 is Max erbij gekomen. Ook een SAZ-kat. Mega slechte start gehad en chronisch nies (streptokokken), waarvan hij inmiddels gelukkig is genezen. En Max heeft ook mega ADHD. Dus ook Max mag niet naar buiten omdat hij al is afgeleid door een vlieg en in *no time* de weg kwijt is. Gelukkig zijn Pip en Max de allerbeste vrienden geworden en hebben zij veel steun aan elkaar.

Het werd nu wel een oneerlijke verdeling bij ons in huis. Twee katten mogen naar buiten en twee katten niet. Chip en Muppet mogen wel naar buiten, maar Muppet heeft helaas door een aanrijding nog maar drie poten. Kortom, ook hier genoeg zorgen als ze naar buiten gaan. Wij zaten al een tijd te denken wat een mooie oplossing zou zijn voor alle vier de katten. We hebben gelukkig een redelijk grote achtertuin. Kon iedereen maar in die tuin blijven... Een bezoek aan Kat in Nood in Drachten gaf veel inspiratie. Daar hadden ze echt hele mooie buitenverblijven voor de katten. Dat was de oplossing, een kattenren..!

We lieten offertes maken voor een kattenren. We kwamen uiteindelijk uit op kattenren.com, best prijzig, maar omdat ze veel ervaring hebben met het plaatsen van kattenrennen, besloten we met hen in zee te gaan. Veel andere bedrijven kwamen met een offerte waarin zij het bijvoorbeeld hadden over tie-wraps als bevestigingsmateriaal. Dat klonk niet heel professioneel.

Na een wachtlijst van een half jaar werd onze ren in oktober 2022 eindelijk geplaatst en we zijn ontzettend tevreden met het resultaat. Ik kan jullie vertellen dat Pip, Max, Chip en Muppet ook echt helemaal door het dolle heen zijn. Chip en Muppet, die al buiten mochten, waren vrij snel oké met de beperking van de ren en vonden het wel prima. En Pip en Max zijn nu niet meer naar binnen te krijgen. Ze liggen het liefst (zelfs in de regen) buiten in de ren met heerlijke klim- en klauterdingen. Ze gluren graag naar de burens op het hoogste plankje. Ze kekkeren wat af naar alle duiven die voorbijkomen. Via het luikje kunnen de ze hele dag naar binnen en buiten. 's Avonds gaat de ren om ongeveer halfacht dicht, want we vinden nog steeds dat ze 's nachts niet buiten hoeven te zijn.

Gluren bij de burens vanaf het hoogste plankje...

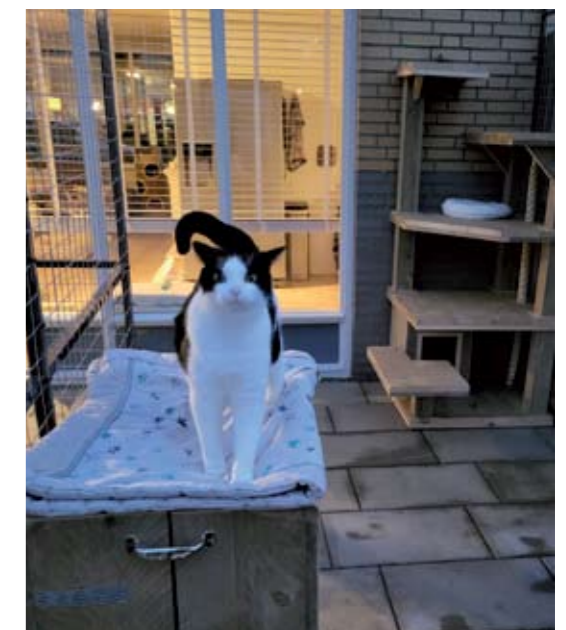
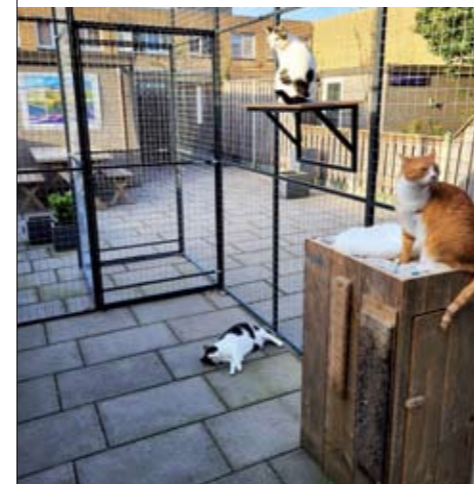
Voordat we de kattenren lieten plaatsen hebben wij wel even akkoord gevraagd aan de burens, want de ren steekt een stuk boven de schutting uit. Zij waren het er gelukkig helemaal mee eens. De burens hebben geen 'last' meer van onze katten in hun tuin. Dus er is ook een win-win situatie.

Zo'n ren is wel een investering, maar zeker de moeite waard. Ik kan het iedereen aanbevelen.

Nu de katten niet meer buiten de tuin komen, kan ik ook weer rustig ademen. Geen zorgen meer over waar ze zijn en of het goed met ze gaat.

Mocht je een keer willen kijken hoe het er bij ons uitziet, dan kan dat altijd. Wij zijn supertrots en de katten laten graag hun mooie nieuwe verblijf zien. 🐾

De hele dag niet meer naar binnen te krijgen...

Snip's succesverhaal

Poes Snip is na het overlijden van haar baasje van het balkon gesprongen en liet zich lange tijd niet vangen. Gelukkig is ze uiteindelijk bij ons terecht gekomen, waar het grote bijkomen en rouwen begon. Snip is van nature schuchter en heeft een terugkerende kwaal aan haar oog en een vergroeide ruggengraat. Mede daardoor had ze het niet gemakkelijk in de kennel en het zat haar lange tijd niet mee. Tot ze precies bleek te zijn waar haar nieuwe baasje naar zocht; een schuwe lieverd die echt een nieuw thuis verdient. Lees hieronder hoe het onze prachtige pech-poes nu vergaat!

door: AyMei Oei

Tsja, Snip. 11 jaar oud, bochel én scoliose, rood omrand oog doordat er iets operatief is verwijderd dat daar niet hoorde, uit haar bek is iets verwijderd dat er eigenlijk wél hoorde en een wrat boven het rechteroog die niet verwijderd hoeft te worden. Bovendien valt ze in de hel-dencategorie 'op sokken'.

Zo zat ze dan anderhalf jaar bij de SAZ. Als kat zit je daar best goed, maar eigen haard is goud waard. Eigen mening bleek daarentegen géén goud waard, en inspraakloos werd ze door mij ontvoerd naar een huis met gelukkig goede verstopplekjes.

Snip bij de SAZ...

Als het gevaar klein leek, ondernam ze heimelijke tochten naar natje, droogje en kattenbakken. Toch brachten haar kattige eigenschappen nieuwsgierigheid, epicurisme en moed - al dan niet met moed der wanhoop - haar er al snel toe zich ook in griezeliger tijden te vertonen.

De vierde nacht werd er in mijn donkere slaapkamer gescharreld. De scharrelaar naast mijn bed maakte een schrikspjongetje toen ze zag dat ik keek, maar sprong daarna pardoos op het voeteneind van mijn bed en liep richting mijn hoofd. Nogmaals schrikken toen mijn hand onder de het dekbed vandaan kwam, maar toen de hand aabewegingen ging maken was het pleit beslecht. Ze toonde zich een bijzonder gemotiveerd ge-aaide en duwde haar lijf met veel overtuiging tegen, onder en óp mijn hand. Rollend en zacht spinnend was ze niet van plan snel op te geven. Gelukkig vond ze het goed dat ik op gegeven moment ging slapen terwijl zij nog wat verdere huiszoekingen deed. Zo af en toe werd ik wakker omdat ze ergens opsprong, of weer op bed bleek te liggen. Bij daglicht was ze verdwenen.

Later die dag pakte ze de koe bij de horens en kwam de huiskamer in waar ik zat. Ze half-cirkelde een beetje rond het tafeltje vóór me om me van verschillende kanten te bekijken. De halve cirkels werden kleiner, en toen zei ze 'Mehh' tegen me. Mijn reactie daarop was oké, dus ze trok de stoute schoenen aan en sprong naast me op de bank. Ook nu nam ze een stevig initiatief in het geaaid worden.

De volgende dag zat ze brokjes te eten toen ik opstond. Dat was griezelig; ze ging er vandoor, maar per ongeluk

Snip zat anderhalf jaar bij de SAZ. Als kat zit je daar best goed, maar eigen haard is goud waard. Inspraakloos werd ze door mij ontvoerd naar een huis met gelukkig goede verstopplekjes...

de kant op die ik ook op ging. In de keuken gluurde ze van onder de eettafel wat ik voor onguere praktijken bij het aanrecht aan het uithalen was. Ze was aangenaam verrast toen ik haar liet ruiken aan het product van mijn inspanningen: een bakje zalmousse. Ze kwam achter me aan naar de kamer om in haar eethoek te gaan dineren. Sindsdien hebben keuken en aanrecht haar volle aandacht.

Die avond diende er zich iemand met een zacht stemmetje aan op mijn bed.

Ze heeft me tegenwoordig veel te vertellen, meestal met een zacht schor stemmetje, soms met een zacht hoog piepstemmetje.

Ze slaapt tegen me aan. Als ik wakker wordt zet ze haar aai-procedé in werking en als ik mijn ogen dichtdoe gaat ze ook weer slapen.

De rest van het huis heeft nog veel verkenning nodig. Krabpalen en speelgoed zijn duidelijk, maar de verschillen tussen bank en krabpaal of kamerplant en katten-snack heeft ze nog niet helemaal in de kussentjes. Het is ook geen kattenpis om dat allemaal te moeten weten als je nog geen twee weken in huis bent en nog niet alle onderhandelingen betreffende ons samenwonen uitgelopen zijn. Maar het gaat goed komen, we weten nu al dat we blij met elkaar zijn! 🐾

Snip nu...

Hoe is het nu met Scarface?

In de winter Swieber van 2020 stond het verhaal van Scarface, de kater met rugzak die op 13 oktober van dat jaar zijn gouden mandje had gevonden. Zijn 'personeel' vertelt hoe het nu met hem gaat!

door: Joke Slangen, personeel

Het heeft even geduurd voordat Scarface zijn draai gevonden had en hij zich helemaal bij mij op zijn gemak voelde. In het begin was hij voor heel veel dingen bang. Dat is gelukkig nu voor het grootste deel over. En komt het af en toe dan toch nog voor, dan verstopt hij zich in zijn bench, dat is zijn veilige plekje. Zodra de kust veilig is, komt hij vervolgens weer tevoorschijn.

Scar houdt van aandacht en als hij dat niet krijgt, zorgt hij er wel voor dat hij dat krijgt. Hij ligt het liefst de hele dag op schoot, maar dat gaat me toch een beetje te ver. Zijn dagelijkse kam- en borstelbeurt vindt hij heerlijk, dat kan hem niet lang genoeg duren. Deze oude meneer is niet heel erg actief meer, maar als ik 's middags aan hem vraag 'wil je eten?', dan weet hij niet hoe snel hij

achter me aan moet hobbelen naar de keuken. Dus ja, het gaat goed met hem. Zijn liefde voor eten heeft er wel voor gezorgd dat hij nu een 'balansdieet' heeft, want hij werd echt veel te zwaar.

Zijn straatleven heeft hij definitief achter zich gelaten, zelfs het balkon interesseert hem totaal niet. Hij is nu met recht een echte huiskat.

Eén ding is zeker, ik heb er geen moment spijt van dat ik hem een thuis heb gegeven. Scar is een gezellige knuffel en ik hoop dat ik nog lang van hem mag genieten. 🐾

Scarface bij de SAZ...

'Zijn straatleven heeft hij definitief achter zich gelaten...'

Scarface bij zijn personeel...

Gifvrije zomerschoonmaak

foto's: Judith Dekker

Het is weer zover: tijd om je straat, terras of balkon zomerklaar te maken! Helaas loopt die voorbereiding alleen niet altijd goed af voor katten. Dit komt omdat de veelgebruikte schoonmaak- en bestrijdingsmiddelen, zoals groene aanslag verwijderaars en onkruidbestrijders, zeer giftig zijn.

Het probleem is dat katten deze producten vaak lekker vinden ruiken, waardoor ze ervan willen proeven. Naast dat katten het zelf oplikken, kan het ook gebeuren dat de middelen onder de pootjes of op de vacht terechtkomen. Tijdens de wasbeurt worden de giftige stoffen dan alsnog ingeslikt. Gebruik gewoon ouderwetse natuurazijn, zo simpel kan het zijn.

En ook al gebruik je deze giftige spullen zelf niet, het kan natuurlijk dat je buurtgenoten dat wel doen, dus zeg het voort. Wees ook alert op andere giftige zaken, zoals planten, meststoffen en middelen waarmee houten vloeren en tuinmeubelen worden behandeld.

Symptomen van een vergiftiging zijn kwijlen, zweren op de tong of in de mond en het niet meer willen eten. Denk je dat jouw kat een giftig middel heeft binnengekregen? Neem dan direct contact op met de dierenarts of dieren spoedkliniek! 🐾

ALLES VOOR UW KAT

4CATS

kattenspecialzaak
De grootste van Europa met maar liefst 140m2 kattenplezier

Waterlooplein 179 Amsterdam

Een waar kattenparadijs

Meer dan 250 soorten kattensnoepjes - 1000 verschillende speeltjes -
het grootste assortiment kattenbakken, krabpalen en slaapmandjes -
veel keuze aan voerpuzzels en waterfonteinen. Uiteraard een uitgebreid assortiment
droog- en natvoer en nog heel veel meer.....

Kom gerust een kijkje nemen en vergeet onderstaande bon niet

Tegen inlevering van deze bon ontvangt u in onze winkel

50% Korting

Op één product naar keuze inclusief voeding
+ GRATIS luxe vlooienkam t.w.v. €9,99

1 bon per persoon/huishouden, niet in combinatie met andere acties en bonnen.

**Diverse unieke goed gevulde kattenverrassingspakketten,
leuk als geschenk of voor uw eigen kat.**

4 CATS kattenspecialzaak | Waterlooplein 179 1011PG Amsterdam | TEL: 020 320 3300

www.4cats.nu insta: @4catskattenspecialzaak

Hoe houden onze vrijwilligers elkaar op de hoogte over kattenzaken?

door: Marjan Loos

Bij de SAZ werken ongeveer 100 vrijwilligers. De meeste vrijwilligers hebben regelmatig contact met de katten in de kennels - denk maar aan de schoonmakers van de dierenverblijven, de socialiseerders en de vrijwilligers die de katten eten en drinken geven.

Voor het welzijn van de katten is het belangrijk dat deze vrijwilligers goed met elkaar communiceren over de katten. Als de ene vrijwilliger bijvoorbeeld bij één van de katjes een gedragsverandering opmerkt (zoals een speels katje dat zich opeens terugtrekt), dan is het essentieel dat de andere vrijwilligers ook op dit katje gaan letten. Bij een gedragsverandering kan er namelijk sprake zijn van een ziekte en natuurlijk willen wij dat een ziek katje zo snel mogelijk geholpen wordt. We letten overigens niet alleen op een verandering in het gedrag, maar ook op verminderde of toegenomen eetlust en eventuele wondjes. Ook de inhoud van de kattenbak wordt door ons geïnspecteerd: goed gedraaide drollen en keurige keutels zeggen ons iets over de gezondheid van het dier!

Maar hoe doen al die vrijwilligers dat: elkaar op de hoogte houden over de katjes? Dat doen we via een besloten Facebookgroep die heel toepasselijk 'SAZ intern' heet. Vrijwilligers die in de dierenverblijven werken, hebben toegang tot deze groep en wisselen hier alle wetenswaardigheden over de katten uit. De groep telt momenteel 50 leden en wordt dagelijks goed gevuld met berichtjes

over en foto's en filmpjes van onze katjes. Soms wordt de 'SAZ intern' ook gebruikt om een update te geven over een voormalige SAZ-er: katten die vroeger bij ons te gast waren, maar inmiddels hun welverdiende gouden mandje hebben gevonden. Verdrietige berichten delen doen we ook via Facebook: als er een katje is overleden of als we een katje noodgedwongen hebben moeten laten inslapen, dan zetten we dat ook in deze groep. Nieuwe katten en (indien bekend) hun achtergrond worden via de Facebookgroep geïntroduceerd. En soms worden er ook oproepen gedaan, zoals wie een keer een kat kan ophalen of wegbrengen met de SAZ-bus of wie er een stukje voor de volgende Swieber wil schrijven ;-)...

Behalve via de besloten Facebookpagina communiceren we ook met elkaar met een notitieblok en pen die bij de administratie liggen. Soms is zo'n old-school-oplossing helemaal zo gek nog niet, en niet alleen voor de vrijwilligers zonder Facebookaccount. Je hebt er geen internet, computer of mobiele telefoon voor nodig en je hoeft ook niet in te loggen. En dat is soms wel zo handig als je zo snel mogelijk je zorgen rondom een katje kenbaar wilt maken.

Het allerliefst wisselen wij onze ditjes en datjes over de katjes natuurlijk face-to-face uit, bijvoorbeeld tijdens een SAZ-borrel. En dan uiteraard ook het liefst met allemaal een SAZ-hoodie aan! 🐾

Stralende senioren

UIT ONZE KENNELS

foto's Michiel van den Berg

Betty & Knorretje

Nelleke & Iejour

Betty & Knorretje

Bessie

Nelleke

Betty

Cora

Minnie

Poes

Dinah

Donaties

Wij zijn ontzettend blij met alle pakjes die er bij onze opvang binnenkomen van verschillende SAZ-vrienden. Of het nu in onze eigen kennels terecht komt, bij de dieren van onze Voedselbank of in een ander mandje: er wordt altijd van de inhoud genoten.

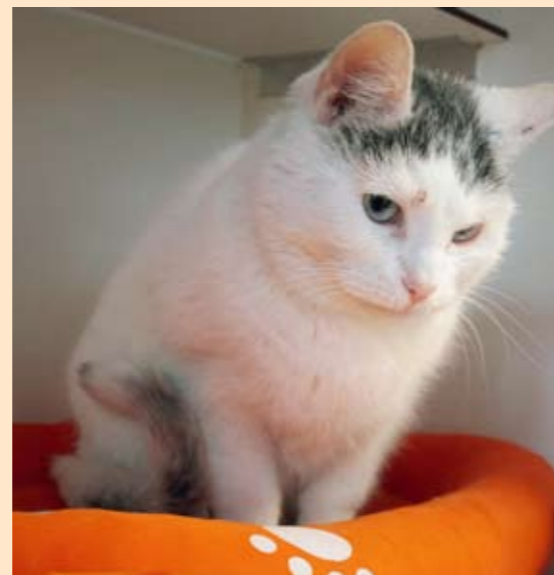
De katten bij de SAZ zijn dol op oranje Smilla-kussens en verslijten ze bij bosjes... Menig trouwe socialmediavolger doneerde deze kussentjes al met Zooplus spaarpunten. Bestel je dierenspullen bij Zooplus en weet je niet zo goed wat je moet 'kopen' met je gespaarde bonuspunten? Onze katten houden van oranje!

Soms krijgen wij donaties van mensen waarvan de eigen kat is overleden. Zo ontvingen we veel speciaal dieetvoer (nieren) en kattenspullen van iemand die helaas zijn kat

moet missen. Wij begrijpen het verdriet van het verlies, maar het troost ons dat dit soort donaties ook goed terecht komen.

En via DierenLot, 4Cats, PetsPlace, Hippe Snuffelzakjes en vele andere organisaties ontvangen wij ook regelmatig donaties die ons enorm helpen in de verzorging van (onze) katten.

Bedankt allemaal! 🐾

Onze katten houden van oranje!

Met kaartje erbij: 'Lieve Saz-mensen, bij deze wat brokjes en overgebleven medicatie van mijn kat. Keep up the good work...'

Reismandjes

door: Sarina van Kessel
namens Dierenkliniek Osdorp

Afgelopen oktober stond het nog in de krant: 'Gevangene ontsnapt op bizarre manier uit de gevangenis'. Uniek voor de mens denk je, maar katten zijn ontsnappers bij uitstek. Denk je dat je een goed en stevig reismandje hebt, weten ze zichzelf er toch uit te wringen. En zie dan je kat maar weer eens te vangen...

Bij Dierenkliniek Osdorp zien we allerlei soorten mandjes waarin de katten worden gebracht, denk aan: stoffen weekendtassen met rits, een soort plastic ufo's, stoffen (hand)tassen, stoffen en plastic rugtassen, en allerlei andere creatieve vervoersmandjes.

Het grootste risico van deze mandjes is dat de kat zichzelf eruit kan wurmen door bijvoorbeeld de rits van binnenuit open te maken of een plastic wand eruit te duwen. Maar hoe warm denk je dat het in een plastic rugtas wordt als de zon erop staat, heel gevaarlijk dus. Maar wat is dan een goed mandje? En waar moet deze aan voldoen?

- Een dichte reismand waar de kat zich veilig in kan terugtrekken met deurtjes die ze niet open kunnen maken vanuit binnen.
- Een reismand waarbij het deksel er af kan en een deurtje aan de voorkant.
- Een plastic reismand is makkelijker af te nemen en schoon te houden.
- Plaats een handdoek of dekentje in de mand zodat je deze er makkelijk uit kunt halen mocht de kat zich onderweg bevuild hebben.
- Plaats eventueel ook een handdoek of dekentje over de mand zodat de kat zo weinig mogelijk prikkels van buitenaf meekrijgt.

Wat kun je beter **niet** doen?

- Een soepele reismand waarin de kat eindeloos kan wiebelen.
- Een reismand met ritsen, die kunnen katten gemakkelijk open friemelen.
- Een rugzak met een transparante wand: kans oververhitting in de zon en stress doordat de kat alles kan zien (overprikkeld).
- Een stoffen reismand is moeilijk schoon te maken en te houden.
- De kat in een tuigje of in de hand meenemen.

Twijfel je of je mand geschikt is? Neem dan contact op met Stichting Amsterdamse Zwerfkatten. 🐾

Adopteer een SAZ-kat

door: Inger Ping

SimSim, Wodan en het olijke duo Femke en Jolijn, allemaal katten die na een verblijf in onze opvang inmiddels een gouden mandje met lief en zorgzaam personeel hebben gevonden.

Maar we hebben nog zoveel meer lieve katten die heel graag een eigen huis willen. Waarom er nog steeds zoveel plaatsbare katten bij ons zitten? De asiels waar ze normaliter naar doorstromen, zitten nog altijd voller dan zou moeten. En de huidige kittengolf helpt natuurlijk ook niet mee. Zo hebben wij nu nog een hele groep pubers in onze opvang; kittens uit het vorige seizoen die niet schattig genoeg meer zijn voor mensen die echt een kleintje willen.

Wil je graag een kat adopteren? En sta je open voor een kat met een rugzakje? Of voor een puber op vier poten? Stuur ons dan een mailtje met daarin wat je zoekt in een kat, hoe

je huishouden eruit ziet (andere dieren, hoeveel mensen, kinderen?) en of je woonomgeving katveilig (te maken) is. Dan kunnen we samen bekijken of er een geschikt maatje voor je in onze opvang zit.

Besef wel dat één van onze criteria een veilig buiten is. Dus of een veilige (afgesloten) tuin, of een afgezet balkon. We zien te vaak katten kwijtraken of vallen, met alle gevolgen van dien, en dat willen we onze katten graag besparen.

Mail naar info@saz.amsterdam o.v.v. 'Adoptie', dan gaan we op zoek naar de perfecte match! 🐾

Wodan

Jolijn

Femke

SimSim

Nalatenschap

Wilt u ook na uw leven ons belangrijke werk voor de zwervkatten (blijven) steunen? Overweeg dan om de Stichting Amsterdamse Zwervkatten op te nemen in uw testament. We hebben gedurende 25 jaar enorm veel bereikt. We beschikken daarbij sinds 2015 over de CBF-certificatie, wat voor u de beste garantie is dat uw geld daadwerkelijk op de juiste wijze wordt besteed.

De Stichting Amsterdamse Zwervkatten hoeft geen erfbelasting te betalen, dus uw gehele donatie komt ten goede aan de katten.

Denkt u erover om een legaat aan ons na te laten? Of wilt u de Stichting Amsterdamse Zwervkatten als erfgenaam? U kunt uw persoonlijke wensen laten vastleggen bij uw eigen notaris. Regelt u het liever eenvoudig online, dan kunt u voor een vast laag bedrag, en in uw eigen tempo, een testament opstellen op www.nutestament.nl. Wij kunnen ons goed voorstellen dat u allerlei vragen heeft over hoe u dit het beste kunt regelen. En dat uw vragen heeft over wat de Stichting Amsterdamse Zwervkatten daarbij voor u kan betekenen. Daarom bieden wij u de mogelijkheid voor een kosteloos oriënterend gesprek, en de medewerkers van bureau Confidente, gespecialiseerd in vraagstukken rondom (de afwikkeling van) een erfenis, staan u graag te woord.

Confidente kan u vervolgens verder helpen met:

- persoonlijke en laagdrempelige begeleiding richting een notaris;
- de verdere praktische en financiële afwikkeling van een erfenis (executeurschap);
- administratieve ondersteuning en zorgen dat uw zaken nu en in de toekomst goed geregeld zijn en blijven.

Wilt u na het eerste gratis gesprek gebruik blijven maken van de diensten van Confidente? Via Stichting Amsterdamse Zwervkatten krijgt u een korting van 10% op vervolgspraken. Wilt u de SAZ spreken over de afwikkeling van een nalatenschap? Stuur u dan een bericht naar: edwin@amsterdamsezwervkatten.nl. Of wilt u meteen een afspraak maken met Confidente? Stuur dan een e-mail naar info@confidente.nl of bel met 020 - 67567 11. 🐾

Sannepoester

door: Sandra Bernard

Sannepoester, zo word ik genoemd binnen mijn vriendenkring. Sandra en poes samengevoegd, omdat iedereen weet dat ik gek op poezen ben. En omdat ik het leven van Assepoester leid en - al ben ik 52 - nog steeds op prins charming wacht.

Grapje uiteraard. Ikzelf heb nu weer van Sannepoes SAZzepoes gemaakt, SAZzepoester. Of SAZzepoetsen eigenlijk, want dat is wat ik doe, ik poets de SAZ. Drie dagen, of dagdelen, de officiële werktijden zijn van 10 tot 14 uur, maar officieus is het altijd wel wat langer. En ik rijd een dag op de ambulance. 'Is dat niet wat veel San?! 4 dagen?' 'Tsja, als je houdt van wat je doet, dan valt dat reuze mee. En ik houd van wat ik doe! Laat me voorstellen dat het heel hard werken is. Het is veel schoonmaken: bovenop, onderop, tussenin, op de ladder, op je knieën. Poep, plas, kots... En soms bloed, wat dan ook weer van jezelf kan zijn... Maar het is ook een kopje hier, een kroeltje daar, een neusje, een pootje... Gezellig kletsen met zowel de vriendelijke als de wat bangere katjes. Kortom: liefde. En al zing ik vaak 'She works hard for no money, so hard for no money', nog vaker zing ik 'Jij krijgt die lach niet van mijn gezicht!'

Want serieus, dit werk geeft zoveel voldoening. Ik ben in mijn leven ook nog nooit zoveel verliefd geweest als hier. Zie je, die prince charming is totaal niet nodig. De hele dag roep ik: 'Hé m'n kleintje (of mooie rooie, of lieve dikzak) ik ben verliefd op jou!' En ik denk hè, dat sommige katten ook gewoon verliefd op mij zijn... Sowieso als ik ze af en toe iets lekkers geef.

De ambulance rijd ik dan ook nog en dat is minder hard werken. Alhoewel, tijdens spitsuur midden in de stad rijden, geeft net zoveel zweet. Super afwisselend werk

en - ik val in herhaling - ook weer met zoveel voldoening. Zo lig je verdekt opgesteld je adem in te houden omdat je kat(ten) moet vangen, en zo loop je te flyeren. Je gaat langs bij meldingen, maar ook langs voedseltonnen. Je brengt katten van en naar de dierenarts en je brengt de katten naar een pleeggezin of hun forever huisje. Je educeert, je jongleert en soms ben je ietwat gefrustreerd. Maar elke dag is weer anders ingevuld en het is sowieso altijd een verrassing naar wat voor meldingen je wordt geroepen.

'Je blijft dit toch niet je hele leven doen San?' Echt wel! Want 'Ik werk hard for no money, maar niemand krijgt die lach van mijn gezicht!' 🐾

Sponsor een kat

door: Elske Lange

Sinds de laatste Swieber hebben er een aantal verhuizingen plaatsgevonden, dus is het tijd voor twee nieuwe 'op afstand te adopteren'-gezichten: maak kennis met Berlio en Ringo!

Voor hun verhuizing naar onze opvang, waren Berlio en Ringo al buurtgenoten in een ondergrondse parkeergarage. Dat is echt geen plek voor katten, maar ze zijn er helaas regelmatig te vinden. Gelukkig zijn beide jongemannen in september 2021 gevangen en bij ons terechtgekomen. Doodsbang voor alles en iedereen - zoals bij binnenkomst - zijn ze niet meer, maar ze zitten nog steeds midden in hun socialisatietraject.

Adopteer jij Berlio, Ringo of beide knappe koppen op afstand? Dan steun je tevens hun soortgenoten in onze opvang en ontvang je een paar keer per jaar een update over hun voortgang in je mailbox.

Meer lezen over deze jongemannen? Bezoek dan onze website www.saz.amsterdam/katten-in-de-opvang en vul bij interesse het formulier in. Ons Adoptie op afstand-programma is momenteel onder constructie, maar er zit een erg leuke verandering aan te komen. Houd voor meer informatie onze website en social media pagina's in de gaten!

Wil jij Berlio, Ringo - of één van onze andere katten - adopteren op afstand en op die manier de SAZ steunen? Vul dan het formulier in op pagina 38 of neem een kijkje op onze website! 🐾

Ringo en achter Berlio...

Berlio

Berlio

Colette met haar kat...

Colette schreef in 1933 'La chatte', dat gaat over twee jonggehuwden die al snel van elkaar verwijderen. De man vindt troost in de genegenheid voor zijn kat Saha, wat bij de vrouw een felle jaloezie veroorzaakt.

CAT-QUOTE

'Er zijn geen gewone katten...'

Sidonie-Gabrielle Colette [1873-1954], kortweg Colette, Franse schrijfster

Help de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten en word donateur / sponsor!

Naam _____ Voorletters _____ m/v
 Adres _____
 Postcode _____ Woonplaats _____
 E-mail _____ Bankrekening _____

Ja, ik word **donateur** van de SAZ. Tot schriftelijke wederopzegging machtig ik de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten het volgende bedrag van mijn rekening af te schrijven:

Het bedrag is: € 2,50 anders, namelijk € _____
 De periode is: maandelijks jaarlijks eenmalig

Ja, ik wordt **sponsor** van Ringo Berlio
 Het bedrag per kat is maandelijks: € 12,50 € _____ (indien meerdere gekozen katten)

Ondergetekende verleent hierbij een machtiging aan de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten om de donatie/sponsoring af te schrijven ten gunste van N105 INGB 0000 0069 14 t.n.v Stichting Amsterdamse Zwerfkatten.

Handtekening _____ Datum _____

U kunt de QR-code scannen of u kunt deze bon uitknippen en in een gefrankeerde envelop opsturen naar:

Stichting Amsterdamse Zwerfkatten | Vrije Geer 2 | 1066 EG Amsterdam

Stichting
Amsterdamse
Zwerfkatten

Ja,

ik word donateur / sponsor

foto: Elske Lange

Zwerfkatten in en rondom Amsterdam

De Stichting Amsterdamse Zwerfkatten tracht het probleem van de zwerfkatten op de meest diervriendelijke en doeltreffende manier aan te pakken. Zwerfkatten worden na een melding in overleg met buurtbewoners gevangen. Is er geen eigenaar bekend, omdat er bijvoorbeeld geen chipregistratie is, dan zullen de tamme katten indien mogelijk meteen worden doorgebracht naar de daarvoor bestemde dierenasiels.

Blijkt de kat echter wild of verwilderd, dan zal het dier in onze eigen opvang terecht komen, nadat het door een dierenarts is onderzocht. Daarbij zal de kat worden ontwormd, ontvlooid, en indien nodig, gecastreerd of gesteriliseerd. Vervolgens zullen we altijd zeer geduldig proberen een verwilderde kat te resocialiseren, om die vervolgens alsnog te kunnen herplaatsen via het asiel.

Hebben we te maken met een wilde buitenkat, dan zal deze, mits de plaats van herkomst veilig en schoon is, zo mogelijk weer worden teruggezet in de eigen vertrouwde omgeving, daarbij zal altijd nazorg betracht worden. Is de plaats van herkomst ongeschikt om de kat terug te plaatsen, dan gaat de kat doorgaans naar een van de speciaal daarvoor bestemde samenwerkende Nederlandse kattenopvangcentra.

Doordat er door het toepassen van de Trap-Neuter-Return (TNR)-methode minder jonge katjes zullen zijn, zal de populatie van verwilderde katten gelijk blijven of, beter nog, afnemen.

Er wordt altijd direct gekeken of er een chip aangebracht is en of we een eigenaar kunnen vinden. Hiervoor nemen we contact op met Amivedi en met mijndieriszoek.nl (een initiatief van de Dierenbescherming).

Hulpaanvragen

Het zwerfkattenprobleem wordt mede veroorzaakt door eigenaren die niet goed voor hun huiskatten (kunnen) zorgen. Zo hebben minima, verslaafden en ouderen niet altijd de mogelijkheid of financiële middelen voor de juiste zorg en zo'n huiskat belandt dan uiteindelijk vaak op straat. De SAZ besteedt dan ook speciale aandacht aan deze doelgroep door hen te helpen bij de verzorging of sterilisatie van hun katten.

Meer informatie hierover vindt u op onze website: www.saz.amsterdam/hulp-bij-verzorging-kat

